

BT „JAWORZYNA”

Krynica Zdrój, ul. Pułaskiego 4, Willa „CIS”, tel. +48 18 471 6171

www.btjaworzyna.pl, www.ekrynica.com

ZIEMIA SADECKA

STARY SĄCZ

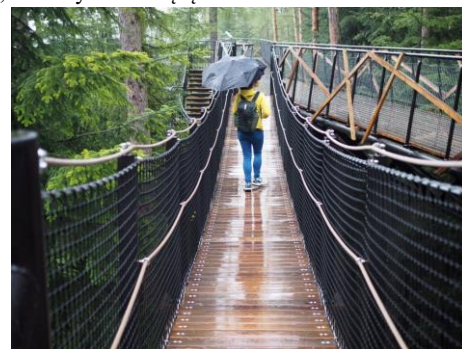
Cena: 55zł

Wyjazd godz. 13:30, powrót godz. 19:00

W PROGRAMIE: Przejazd malowniczą Doliną rzeki Poprad przez Muszynę, Żegiestów i Piwniczną do Starego Sącza. Zwiedzanie zabytków oraz atrakcji turystycznych miasta, m.in. spacer ścieżką widokową Leśne Molo, Rynek, Zespół Klasztorny Sióstr Klarysek z XIII w, Ołtarz Papieski oraz muzeum związane z wizytą Ojca Świętego Jana Pawła II na Sądecczyźnie

Stary Sącz- przeszłość miasta sięga czasów zamierzchłych, pierwszego okresu naszej państwowości. Niektórzy powstanie Sącza przypisują jeszcze czasom Bolesława Chrobrego, kiedy to wzdłuż Dunajca i Popradu prowadziła najłatwiejsza droga na Węgry i dalej na Południe Europy. Pierwszą historyczną datą na jaką zwykł się powoływać Stary Sącz to rok 1257 (choć były i wcześniejsze), w którym to książę krakowski – sandomierski Bolesław zwany Wstydlwym jako zastaw za posąg wniesiony do Polski przez księżniczkę węgierską Kingę, zapisał jej Ziemię Sądecką obejmującą tereny w trójkącie: Biecz – Limanowa – Podoliniec (już na dzisiejszej Słowacji). Właśnie tu w centralnym miejscu trójkąta na dogodnym szlaku handlowym, po drodze do rodzinnych Węgier – Pani tych ziem Kunegunda lokuje dwa klasztory o regule franciszkańskiej męski i żeński (o regule Św. Klary).

Leśne molo w Starym Sączu to według nas najciekawsza atrakcja tego miasta. Leśne molo to ścieżka w koronach drzew o długości 212 metrów, które ulokowano na Miejskiej Górze (420 m n.p.m.) wznoszącej się nad zabudowaniami Starego Sącza. Przejście przez leśne molo nie tylko pozwala zobaczyć drzewa z poziomu ich koron, ale i poczuć nieco adrenaliny stąpając po potężnym hamaku, czy wiszącym mostku. Na koniec przemierzania leśnego mola czeka na nas punkt widokowy, z którego rozpościera się widok na miasto i Kotlinę Sądecką.

Starosądecki Zespół Klasztorny Sióstr Klarysek, ufundowany przez św. Kingę w 1280 r. otrzymał od fundatorki - jako uposażenie - ziemię sądecką wraz z miastem. Pierwszy kościół był zapewne drewniany, z częścią murowaną, konsekrowany w 1285 r. Przebudowany został w 1332 r. w stylu gotyckim, poświęcony Trójcy Świętej. Liczne pożary sprawiły, że zabytek był przebudowywany i remontowany. Zachował jednak charakter budowli gotyckiej, o czym świadczy bryła świątyni oraz żebrowo-krzyżowe sklepienie prezbiterium i kaplicy pod chórem. Budowla jednonawowa, o wydłużonym pięcioprzęsłowym korpusie i krótkim, węższym od korpusu prezbiterium. Zespół klasztorny został gruntownie przebudowany w latach 1601-1604 przez Jana de Simoniego w stylu manierystyczno-barokowym. Na uwagę zasługuje barokowa ambona z 1671 r. z wyobrażeniem drzewa Jessego. Do kościoła przylega XIV-wieczna kaplica św. Kingi, otwarta od nawy dużym oknem w marmurowej barokowej oprawie, odgradzona ozdobną kratą z XVII w. Po lewej stronie okna umieszczono tablicę pamiątkową, ufundowaną w podziękowaniu za kanonizację Świętej Kingi oraz za pobyt w tym miejscu Jana Pawła II. W kaplicy widoczny jest barokowy ołtarz z posągami Księżnej (ok. 1470 r.) wyrzeźbionym w drewnie lipowym. We wnęce pod posągami znajduje się trumienka z relikwiami Świętej. Bliżej kraty znajduje się dawny grobowiec Kingi w kształcie tumbi, w którym początkowo spoczywało jej ciało.

Ołtarz Papieski: 16 VI 1999 Ojciec Święty Jan Paweł II dokonał na starsądeckich błoniach kanonizacji błogosławionej Kingi. Według ogólnego planu pielgrzymki, po uroczystości Ołtarz Papieski miał być rozebrany, a świadkiem historycznego wydarzenia pozostać miała mała kapliczka z figurą Pana Jezusa „frasobliwego”. Zainteresowanie pielgrzymów i turystów Ołtarzem wpłynęło jednak na decyzję władz samorządowych oraz ks. Biskupa Ordynariusza aby cały Ołtarz, jako niezwykła pamiątka pozostał na miejscu. Ołtarz jest drewnianą konstrukcją, dwukondygnacyjną z podwyższoną częścią środkową, którą wieńczy dach z charakterystycznymi wieżyczkami. Mensa ołtarzowa pierwotnie wspierała się na dwóch słupach soli kamiennej, pochodzącej z kopalni w Bochni, jednak ze względu na niszczący wpływ warunków atmosferycznych zostały one zastąpione granitowymi.

